

2. Sacerdos potest valide ab Episcopo hæretico ordinari, tract. 1, disp. 21, sect. 5, n. 9. Manet tamen suspensus quoad usum ordinis accepti, n. 10.
3. Sacerdos hæreticus quomodo valide conferat sacramenta, ib. Quomodo sacramentalia, n. 11.
4. Sacerdos ad beneficium promotus quam incurrat pœnam, si fidei professionem omittat, tract. 1, disp. 14, sect. 6, n. 2.
5. Sacerdos an possit indicere aut exequi bellum, vide BELLUM, late a n. 12.
6. In sacerdotem hæreticum procedere possunt Inquisitores, tract. 1, disp. 21, sect. 9, n. 27.

SCANDALUM.

1. Scandalum quid significet, tract. 3, disp. 10, in præludio. Scandali divisio in activum et passivum, ibid., sect. 1, n. 1.
2. Scandalum esse peccatum fide constat, ib., n. 2. Habet malitiam specialem contra charitatem, n. 2 et 3.
3. Scandalum est ex genere suo mortale, potest tamen esse veniale, ib., n. 4. Peccatum veniale proximi an possit aliquando esse materia scandali mortalis, ib.
4. Scandalum an sit impedire proximum, ne quod perfectioris boni est, operetur, ib.
5. Scandali specialem malitiam incurrit qui alium inducit ad peccandum, directa intentione ut spiritualiter moriatur, tract. 3, disp. 10, sect. 2, n. 2. Item, qui directe inducit ad peccandum etiam propter utilitatem, vel aliud quid simile, ibid., n. 3 et 4. Imo quamvis indirecte inducat per actionem malam, vel habentem speciem mali, a n. 5.
6. Scandalum an gravius quam homicidium, ib., n. 4.
7. In peccato scandali an detur etiam malitia ejus speciei in qua proximus peccat, a n. 8.
8. Petere a proximo vel consulere opus quod sine peccato præstari nequit, est malum malitia scandali, ead. disp. 10, sect. 3, n. 1. Quid si opus licite fieri possit, moraliter autem sciam non sine peccato fore præstandum, ib. Quid de parato vel non parato alias ad peccandum, n. 2, 3 et 4.
9. Scandalum non est consulere parato ad majus, ut minus malum efficiat, eod. n. 4.
10. Opus de se inductivum scandali malitiam ejus contrahit, nisi ex circumstantiis hic et nunc moraliter constet, nullum in proximo damnum consecuturum, ibid., n. 5. Item opus de se quidem indifferens, sed factum animo inducendi alterum ad malum, n. 6.
11. Opus de se honestum per accidens potest habere malitiam scandali activi, ib., n. 8. Quid de operibus quæ cadunt sub præcepto, n. 9.
12. Scandalum quomodo utilius nasci permittatur, quam veritas relinquatur, ib.
13. Ad vitandum scandalum non tenetur mulier omittere sacrum aut non se ornare, ead. sect. 3, n. 10. An teneatur quis prætermittere bona temporalia, ne scandalum oriatur, ib. An potius fame perire quam cibis uti scandalosis, ib., n. 10.
14. Quando sit peccatum scandali vendere, vel dare alteri rem qua male est usus, tract. 3, disp. 10, sect. 4, a n. 1.

- Quid si res sit indifferens, et venditor nihil sciat de intentione emptoris, ib., n. 3.
- Quid si sciat fore ut emptor ea male utatur, n. 4.
15. Scandalum an sit vendere arma injuste bellantibus, ead. sect. 4, n. 5. An locare domum meretrici, ib. An ministrare hero vel domino cibos vetitos in die jejunii, ib.
16. Scandalum an sit vendere rem positive prohibitam, etiamsi constet emptorem non male ea usurum, ib., n. 6. Quid de remigantibus contra Christianos, et ædificantibus templum idoli, ib., n. 7.
17. Scandalum quomodo proprium imperfectorum, n. 8; scandalum dans damnificantem, an teneatur damno, ib.

SCIBILE, SCIENTIA.

1. Scibile dupliciter potest denominari objectum, tract. 1, disp. 3, sect. 2, n. 7.
2. Scientia, vide FIDEI ACTUS, a n. 8.

SCHISMA, SCHISMATICUS.

1. Schismatis etymon et quam conjunctionem scindat, tract. 3, disp. 12, sect. 1, n. 1.
2. Schisma aliquando cum hæresi conjungitur, aliquando non item, ib., n. 2.
3. Schisma per se directe intentum est peccatum specialiter contrarium charitati, ib., n. 4.
4. Schisma vel est in affectu tantum, vel etiam in effectu, n. 5.
5. Ad propriam schismatis malitiam contrahendam, sufficit voluntarium indirectum, ib., n. 8. Hæreticus omnis est schismaticus, ib.
6. Schisma an possit esse contra unitatem specialem privatæ congregationis, n. 9.
7. Schismaticus quomodo possit esse Papa, eadem sect. 1, n. 2. Tempore schismatis quid faciendum, ib., n. 11.
8. Schismatis malitia ex suo genere minor est quam hæresis: ex circumstantiis aliquando major, ib., n. 10.
9. Schismatici sunt ipso facto excommunicati, saltem in Bulla Cœnæ, tract. 3, disp. 12, sect. 2, n. 1; an etiam de jure communi, ib.
10. Schismatici puniri possunt omnibus fere hæreticorum pœnis, ib., n. 2. Sola lege ecclesiastica, idque ipso jure, privantur dignitatibus et beneficiis ecclesiasticis, n. 3; potestate ordinis non privantur, ib. Papa pure schismaticus nullam ex dictis pœnis incurrit, ib.
11. Schismatici an sint membra Ecclesiæ, tract. 1, disp. 9, sect. 1, a n. 3.

SCRIPTURA, SCRIPTOR CANONICUS.

1. Scripturæ definitio expenditur, tract. 1, disp. 5, sect. 9, n. 3. Etiam quoad verba debet esse de Spiritu Sancto, late n. 4, 5 et 15.
2. Scripturam esse infallibilem regulam, ipsa fides docet, ib., n. 6 et sequentibus.
3. Librorum Canonicorum tres classes, quam habeant auctoritatem, n. 9.
4. Editio Vulgata est infallibilis regula fidei, n. 10.
5. Scriptura Sacra est intellectu difficilis, n. 11; plures habet sensus sub eadem littera, n. 12; sensus spiritualis et litteralis quid et quotuplex, ib.

6. Scriptura eo spiritu interpretanda est, quo facta, n. 13.
7. In Scriptura an aliquid humano spiritu scriptum, ib., n. 14 et 15.
8. Scriptori Canonico quomodo auxiliatur Spiritus Sanctus, tract. 1, disp. 8, sect. 4, n. 6. An certo sciat se canonicè scribere, ib., et disp. 5, sect. 3, n. 15.

SECTA.

1. Secta quid sit, et an eo nomine fides catholica appellari possit, tract. 1, disp. 19, sect. 1, n. 4.
2. Quacumque secta fides christiana est credibilior, tract. 1, disp. 4, sect. 4, a n. 1. Vide INFIDELITAS, HÆRESIS, PAGANISMUS.

SEDITIONE.

1. Seditio quid, tract. 3, disp. 13, sect. 8, n. 1. Inter duas republicas semper est mala ex parte aggressoris; justa ex parte defensoris, ib.
2. Seditio reipublicæ contra principem non est intrinsece malum, sed potest conditionibus justis belli honestari, ib., n. 2.
3. Seditio proprie et intrinsece est bellum reipublicæ contra regem non tyrannum, n. 3.

SERMO.

1. Sermo fidei scientiæ et sapientiæ, vide GRATIA GRATIS DATA, n. 5.
2. Sermonum interpretatio, vide ibidem.

SERVUS.

1. Servus christianus an et quomodo eximi possit ab herili potestate domini infidelis, vide INFIDELIS, n. 17, 19, 20 et 21.
2. Servus per hæresim domini non confiscatur, sed manet liber, etiamsi dominus respiscat, et alia bona ei ex misericordia condonentur, tract. 1, disp. 22, sect. 5, n. 6.
3. Servus an liceat ministrare hero cibos vetitos in die jejunii, vide SCANDALUM, n. 15.
4. Servi an possint facere elemosynam, tract. 3, disp. 7, sect. 2, n. 2.
5. In servos non possint Christiani non Apostatæ a Christianis captivari, tract. 3, disp. 13, sect. 7, n. 13.

SPECIES.

1. Species generis interioris excellit nonnumquam speciem superioris, tract. 1, disp. 16, sect. 2, n. 8.

SPES.

1. Spei multiplex significatio, tract. 2, disp. 1, in præludio. In virtute spei quatuor distinguenda, ib., sect. 1, n. 1.
2. Spei objectum materiale præcipuum est æterna beatitudo, ib., n. 2; non solum visionem Dei, sed Deum ipsum attingit, ut primum objectum a n. 4.
3. Spes habet etiam pro objecto materiali omnia creata bona et etiam naturalia quæ ad beatitudinem conducunt, n. 7.
4. Spei objectum materiale adæquatum dici potest Deus, prout est nostra beatitudo, n. 8.
5. Spes et quoad habitum et quoad actum a fide essentialiter distinguitur, tract. 2, disp. 1, sect. 2,

- n. 2; nullo modo potest esse in intellectu, n. 4; est motus in voluntate ad bonum sub ratione boni, n. 5.
6. Spes quomodo dicatur certa, cum non sit in intellectu, n. 6.
7. Spei objectum formale non est arduitas, tract. 2, disp. 1, sect. 3, n. 2 et 5; nec Deus ut auxilians et principium bonorum supernaturalium, n. 3 et 21; sed ut est summum bonum amabile amore concupiscentiæ quasi in commodum amanti, late a n. 4.
8. Spei actus a desiderio perfecto beatitudinis, vel bonorum supernaturalium, aliquando sola ratione distinguitur, ib., n. 10.
9. Actus spei et desiderii qui ex amore concupiscentiæ Dei oriuntur, ad eandem spei virtutem spectant, a n. 13.
10. Sperare bona proximis quomodo possimus per virtutem charitatis, n. 16 et 17; quomodo per spem, n. 19.
11. Spei objectum formale quomodo ad varios spei actus applicetur, ib.
12. Spes a charitate reipsa distinguitur, n. 12; an et quos actus timoris eliciat, vide TIMOR.
13. Operari intuitu mercedis æternæ vel temporalis, an et quomodo sit actus spei honestus, vide OPUS.
14. Spei habitus in nobis datur, eadem disp. 1, sect. 6, n. 1; isque per se infusus, ib.; est proprie virtus, n. 2; etiam quando est informis, n. 3.
15. Spes est charitate imperfectior, n. 4; perfectior fide, tam quoad habitum piæ affectionis, quam quoad intellectualem, n. 5 et 6.
16. Spes est posterior generatione quam fides, eadem disp. 1, sect. 7, n. 1. Quis fidei actus debeat præcedere spem, a n. 2.
17. Spes est prior charitate ordine generationis, n. 6; aliquando solo ordine naturæ præcedit, ib.
18. A spe infusa quousque attingi queant bona supernaturalia non promissa, ib., n. 5.
19. Spes corrumpitur vel per actus infidelitatis, vel etiam per actum desperationis, sect. 8, n. 1; non per desperationem de re ad salutem minime necessaria, ib.; non per omissionem spei moraliter culpabilem, ib.; imo nec per quodcumque aliud peccatum mortale præter infidelitatem et positivam, desperationem, n. 2.
20. In quocumque non est cognitio supernaturalis nec est spes, atque adeo nec in hæreticis, damnatis, aut parvulis cum solo originali, ib., n. 3.
21. Spes manet ubi fides simul et charitas, n. 4; atque adeo in animabus in purgatorio, et in Patribus, qui in limbo Christum expectarunt, ib.
22. Spes in patria non manet quoad primum actum de beatitudine essentiali, ib., n. 5; manet tamen spei habitus quoad substantiam, n. 5, 6 et 7. Quos actus spei eliciant Beati in patria, ib.
23. Spes nullum habet proprium actum exteriorem, tract. 2, disp. 2, in præludio.
24. Præcepto divino affirmativo tenemur sperare in Deo beatitudinem æternam, remissionem peccatorum, et alia etiam necessaria, tract. 2, disp. 2, sect. 1, n. 1.
25. Spei præceptum affirmativum quando obliget ex accidenti, n. 2, quando per se, n. 3; quinam actus teneantur sub præcepto spei, n. 4; quas res sperare teneamur, n. 5.
26. Spei præceptum naturale est, n. 6. An etiam aliquo modo naturale, ibid.

27. Spes præcepto etiam negativo obligat ad non eliciendum actum sibi contrarium, *ibid.*, n. 7.

STUDIOSITAS.

1. Studiositas quid sit, explicatur, tract. 1, disp. 13, sect. 2, n. 8.
2. Studiositas supernaturalis ab habitu piæ affectionis an distinguatur, tract. 1, disp. 7, sect. 2, n. 9; et disp. 13, sect. 2, n. 8.

SUSPICIO, SUSPECTUS.

1. Suspicio quid, et quotuplex, tract. 1, disp. 24, sect. 2, n. 1.
2. Suspectus de hæresi, si illam interius non admittit, nullam hæreticorum pœnam in conscientia incurrit, *ibid.*, n. 2; secus est, si hæresim interius admittens sit vehementer suspectus, quamvis de illa convinci non possit, n. 3.
3. Suspectus de hæresi et non convictus in externo foro, non punitur ordinaria hæreticorum pœna, potest tamen pro ratione suspicionis proportionata pœna juste puniri, n. 4, 5 et 6.
4. Denuo suspectus de hæresi prius abjurata, an habendus sit pro relapso, n. 7.
5. Suspectus in fide qualiter sit irregularis, *ib.*, n. 2. Quomodo inhabilis ad nova beneficia, n. 6.

SYLLOGISMUS.

1. Syllogismus ex una præmissa de fide, et alia evidente qualis, vide *CONCLUSIO*.

SYMBOLUM.

1. Symbolum etymon et usus in Ecclesia, tract. 1, disp. 2, sect. 5, n. 1.
2. Symbolum fidei ab Ecclesia fieri convenientissimum fuit, n. 2. Ab Apostolis quando, quomodo, et ob quas rationes confectum, *ibid.*
3. Symbolum Nicænum in aliis Conciliis locupletatum, n. 5. Symbolum Athanasii ab Ecclesia approbatum, inter fidei Symbola annumerandum, *ibid.*
4. In his Symbolis materia fidei sufficienter continetur, a n. 7.
5. Symbolum apte et convenienter ex fidei articulis conflatur, n. 10.
6. In Symbolo Athanasii contentum quomodo sit medium necessarium ad salutem, tract. 1, disp. 12, sect. 4, n. 22.
7. In Symbolo Apostolorum contenta an omnia necessario sint a fidelibus explicite credenda, tract. 1, disp. 13, sect. 4, a n. 5; an item memoriter tenenda, sect. 5, n. 7 et 8.

SYNAGOGA.

1. Synagoga quid, et in quo ab Ecclesia differat, tract. 1, disp. 9, sect. 1, n. 1.

T.

THEOLOGIA, THEOLOGICUM.

1. Theologiæ objectum formale ab objecto fidei in quo differat, tract. 1, disp. 3, sect. 11, a n. 7, specialitè, n. 10.
2. Theologicus assensus in hæretico, ac in homine catholico, *ibid.*, n. 9.

Imo in hæretico non est scientia, *ibid.*, vide *CONCLUSIO*.

3. Theologicus assensus et habitus ab assensu et habitu fidei in quo differant, tract. 1, disp. 6, sect. 4, n. 10.
4. Theologica fides a catholica in quo differat, tract. 1, disp. 3, sect. 10, n. 3 et 4.

TIMOR.

1. Timoris divisio in humanum et divinum, qualis, tract. 2, disp. 1, sect. 4, n. 1.
2. Timor mundanus in rigore sumptus semper est malus mortaliter, *ibid.* Absolute spectatus potest esse peccatum veniale, vel mortale, a n. 2.
3. Timor filialis quis sit et in quo differat a servili, *ib.*, a n. 3.
4. Timor servilis qualiter in bonum et malum dividatur, a n. 6.
5. Timor gehennæ honestus, *ib.* Timor filialis in initialem et perfectum dividitur, n. 7; timor initialis unde dictus, n. 8.
6. Timor mundanus non est actus spei vel alterius virtutis, *ibid.*, n. 9, nec etiam timor servilis quo timetur pœna super omne malum, n. 10.
7. Timor servilis quo debite timetur pœna æterna, vel aliud quod ad illam inducit, ut est malum naturæ, est actus elicitus a virtute spei, n. 11.
8. Timor servilis honestus a servili inhonesto essentialiter differt, n. 12. Filialis et initialis elicitur a charitate, n. 13.
9. Timoris donum annumeratum inter septem, est habitus qui versatur circa materiam temperantiæ, altiori tamen modo, quam virtus infusa ex speciali instinctu Spiritus Sancti, n. 4. Ejus proprius actus quis sit, *ib.*
10. Timor quomodo minuatur, tollatur, perficiatur a charitate, n. 15, 16, 17.
11. Timor in patria permanet etiam quoad actum n. 18. Timoris actus in patria quis sit, n. 18, 19 et 20.
12. Timor in Deum non cadit, *ib.*, n. 20.

TRADITIO.

1. Traditio quid, tract. 1, disp. 5, sect. 4, n. 1. Traditionum variæ divisiones expediuntur, *ib.*, a n. 3.
2. Traditiones divinæ non scriptæ, tam doctrinales quam morales, prout includunt aliquid ad credendum, sunt infallibilis fidei regula, si sunt perpetuo in Ecclesia catholica retentæ, *ib.*, late, a n. 7. Contraria hæreticorum fundamenta solvuntur, *ib.*, a n. 11.

TRINITAS.

1. Trinitatis explicita fides quomodo necessaria ad salutem, vide *FIDEI NECESSITAS*, n. 9 et 13.
2. Trinitatis articulum quomodo teneantur fideles credere in lege gratiæ, tract. 1, disp. 13, sect. 4, n. 6.

TYRANNUS.

1. Tyrannus dupliciter potest quis esse, tract. 3, disp. 13, sect. 8, n. 2.
2. Tyrannus an possit a quovis privato, vel a sola republica occidi, *ib.*
3. Contra regem non tyrannum bellare rempublicam est intrinsece malum, *ib.*, n. 3.

U

UXOR.

Uxor an et quomodo eleemosynam facere possit absque viri consensu, tract. 3, disp. 7, sect. 2, n. 5.

V

VENDERE.

1. Vendere an liceat ea quibus scio alium male esse usurum, vide *SCANDALUM*, a n. 14.

VERITAS.

1. Veritas in Deo triplex, in essendo, in cognoscendo, in dicendo, tract. 1, disp. 3, sect. 4, n. 1. Sub cuius veritatis ratione Deus sit objectum formale fidei, vide *FIDEI OBJECTUM FORMALE*, n. 7.

VESTIS.

1. Quibus infidelium vestibus uti liceat Christiano ad occultandam fidem, tract. 1, disp. 14, sect. 5, n. 4.
2. Uti vestibus infidelium ob necessitatem, vel justam aliam causam, non est intrinsece malum, *ib.*, n. 4.
3. Uti vestibus specialiter impositis ad significandos infideles, eosque a fidelibus distinguendos, etiam ob quamcumque necessitatem, illicitum esse, qui velint, n. 6. Verior sententia contraria, n. 7. Si tamen rarissime fiat et in magna necessitate, n. 8.
4. Si princeps infidelis legem ferat, ut omnes fideles sibi subjecti peculiare gestent vestes quibus dignoscantur, an liceat cuiquam iis non uti, sed aliis quibus se occultet, *ib.*, n. 9 et 10.
5. Vestibus per se primo deputatis ad superstitionum cultum alicujus falsæ sectæ an liceat Christiano uti per materialem simulationem, ut sese occultet, *ib.*, n. 11.

VIRGO MARIA.

1. Virginitas perpetua Deiparæ est ex præcepto explicite credenda, tract. 1, disp. 13, sect. 4, n. 7.
2. Virgo Maria actum charitatis Dei in transitu e vita ad patriam non intermisit, tract. 3, disp. 3, sect. 3, n. 2.

VOLUNTAS CREDENDI, SEU PIA AFFECTIO.

1. Voluntas credendi est donum Dei, quod sine speciali gratia auxilio haberi nequit, tract. 1, disp. 6, sect. 7, a n. 1; est supernaturalis in sua entitate et specie, n. 5.
2. Voluntas credendi supernaturalis est semper necessaria ad subjiciendum intellectum fidei christianæ, *ib.*, n. 6; est honesta et laudabilis, n. 8; nec potest unquam esse moraliter prava, n. 11; potest tamen simul cum illa dari alia naturalis voluntas, quæ sit prava ex indebito fine, n. 13.
3. Voluntas propria credendi, et actus fidei ab illa procedens meritorius est, n. 14.
4. Voluntas credendi quos habeat effectus, ead. disp. 6, sect. 10, n. 4.
5. Voluntatem credendi quale indicium præcedat, naturalis, an supernaturalis, ead. disp. 6, sect. 8, a n. 12.
6. Voluntatis habitus specialis ad fidem etiam informem requiritur, tract. 1, disp. 7, sect. 2, n. 3. Prædictus habitus est essentialiter virtus appetitiva, n. 4. Distinguitur a charitate et re et specie, n. 5; nec non et a spe ac fide, n. 6.
7. Voluntatis habitus ad credendum non est obedientia, *ibid.*, n. 7; nec studiositas aut religio, n. 8 et 9. Sed specialis virtus moralis peculiariter dicta pia affectio credendi, n. 10; est inter morales potissima, n. 11.
8. Voluntatis habitus, cum pertineat ad fidem, non auget numerum theologalium virtutum, eod. n. 11.

VULGATA EDITIO.

Vide *SCRIPTURA*, n. 4.

IMP. E. POISSON.
CAEN.

